

РЕШЕНИЕ

№ 1264

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **829** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 - 161 ДОПК.

Образувано е по жалба от Я. Ю. Л., Великобритания регистрирано в регистъра на дружествата на Англия и У. под номер 01490660 с адрес на регистрация Б. хаус, Къмършл У. 2-3, К. К., Б., Е., Обединено кралство, SS15 6EF, представлявано от М. Я., гражданин на Я., в качеството му на директор, с идентификационен номер по чл.95, ал.2 ЗДДС – BG [ЕГН] чрез пълномощници адв. Е. Е. и адв. В. В., адвокати от Адвокатско дружество „М. и Съдружници“ със съдебен адрес [населено място], 1404, [улица]/А срещу Ревизионен акт №Р-22221024001379-091-001/12.08.2024г, в частта, с която на основание чл.72, ал.1 от ЗДДС не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 585 007лв. за данъчен период м.септември 2022г., потвърден с Решение №1421/28.10.2024г на директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП.

В жалбата са изложени аргументи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на Ревизионния акт в оспорената му част. Според жалбоподател изводът за неизпълнение на чл.72, ал.1 от ЗДДС е неправилен, твърди, че не е изтекъл 12-месечния период по чл.72, ал.1 от ЗДДС, право на приспадане на дк за ДДС в общ размер на 2585007лв. е начислен от доставчика „Язаки България“ ЕООД за доставки на стоки /автомобилни кабелни инсталации/, изпълнени през данъчните периоди от м. септември 2018г до м. август 2019г, неотразени в дневниците за покупки на Я. Ю. за посочените периоди поради обстоятелството, че до м.октомври 2021г дружеството не е разполагало с фактурите за тези доставки. Установено е, че кабелните инсталации са произведени от Я. България ЕООД по възлагане от Я. Ю., като готовата продукция е транспортирана директно, по правилата на FCA от производствената база на Я. България за клиенти на Я. Ю. във Великобритания и в Ш.. Собствеността върху кабелните инсталации е

придобита от Я. Ю. на територията на страната, в момента на предаването им от производител на превозвач, за което производител /доставчик/ Я. България е издал фактури с начислен ДДС, предмет на спорното процесно право. В последствие с така получените кабелни инсталации, през данъчните периоди, през които ги е придобило /м.септември 2018г до м. Август 2019г/ Я. Ю. е извършило последващи доставки под решим ВОД към Великобритания и Ш.. Изтъква, че на органите по приходите са дадени обяснения, преди образуване на ревизионното производство, като са описани следните транзакции през периода от м.септември 2018г-м.август 2019г, които не са били отчетени за ДДС цели: Я. Ю. Клон Великобритания: покупки от Я. България с данъчна основа EUR 6,509,830,84 и ДДС EUR 1,301,966,18 и продажби към Я. Л. Р. Великобритания на стойност EUR 7,140,370,74; Я. Ю. клон Ш.: покупки от Я. България с данъчна основа EUR 94,165,17 и ДДС EUR 18,833,01 и продажби към Скания СВ АВ Ивеция на стойност EUR 147,394,08.

Пояснява, че информацията за този пропуск е получена от служителите, отговорни за отразяването на транзакциите за ДДС цели на Я. Ю. през м.октомври 2021г, като при установяването на неотчитането на покупките и продажбите дружеството е започнало консултации и установява, че коригиращи ДДС декларации за засегнатите от пропуска периоди не могат да бъдат подадени към този момент, предвид нормата на чл.126, ал.2 ДДС, допускаща подаване на коригиращи ДДС декларации единствено в срока на подаване на същите. При следването на разпоредбата на ал.3, т.1 от същия член, изискваща включване на пропуснатите транзакции в текущ период, се стига до положение, при което 12-месечният период от датата на доставките, предвиден в чл.72, ал.1 от закона, формално е изтекъл, което е мотивирало дружеството да се обърне за напътствия към НАП. Горното е сторено с уведомление от 15.07.2022г, като до изтичане на 12-месечен период от момента на узнаване /м.10/22г/ за издадените и неотразени в дневници за покупки фактури, не е получен отговор с указания от НАП. За това жалбоподател е преценил да отрази за данъчен период месец септември 2022г преди да са изтекли 12 месеца от изтичането на данъчния период, през който е узнал за неотразените фактури, като в същия период са отчетени съответните продажби, за които се отнасят покупките. Заявява, че е получил отговор от НАП едва на 03.04.2023г, съгласно който методологично становище в отговор на неговото запитване от 15.07.22г не следва да му се издава предвид образувано срещу жалбоподател ревизионно производство, в чийто обхват попада и по-късното отразяване на фактурите през данъчен период м.09/22г. Прави заключение за незаконосъобразност и необоснованост на изводите на органите по приходите, че следва да се отхвърли упражненото за данъчен период месец септември 2022г право на данъчен кредит за ДДС в размер на 2585007лв., оспорва констатацията, че предвид вътрешногруповия характер на доставките, механизма на тяхното изпълнение, документирането им чрез информационна система SAP жалбоподател е разполагал с фактурите към датата на тяхното издаване и въвеждане в системата, както и че щом плащанията са извършени в годините на издаване на фактурите, то жалбоподател е разполагал с фактурите като първичен счетоводен документ и е имал възможност да упражни право на данъчен кредит преди да изтече срока по чл.72, ал.1 от ЗДДС. Възражава, че най-ранният момент, в който информацията за фактурите е била налична в отдела за ДДС отчетност на жалбоподател е бил през м.октомври 2021г, последващото отчитане е осъществено през м.септември 2022г, следователно е спазен 12-месечния срок по чл.72 ЗДДС, считано от тяхното получаване през м.октомври 2021г. Заявява, че не приема изводите на ревизиращите относно реда на чл.126, ал.3, т.1 от ЗДДС, тъй като сочената разпоредба няма отношение към правото на приспадане на ДДС Това е така, тъй като предвид липса на реакция от страна на НАП на запитването за указания от 15.07.2022г от страна на жалбоподател е преценено фактурите да се

отразят за данъчен период м.септември 2022г, преди да са изтекли 12 месеца от изтичането на данъчния период, през който жалбоподател ги е получил. През цялото време от издаване на фактурите през 2018-2019г данъкът е внесен и е на разположение на държавния бюджет, т.е. дружеството не цели получаване на нерегламентирано данъчно предимство, а приспадане на данък по установения законов ред, в съответствие с целта и смисъла на закона. С оглед горното се иска отмяна на РА в частта на непризнато право на данъчен кредит, упражнено през месец септември 2022г за ДДС в размер на 2585007лв.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. В. и адв. В., които молят съда да постанови решение, с което да уважи жалбата и да отмени обжалвания ревизионен акт в обжалваната част. Считат, че по делото е доказано, че фактурите са получени от жалбоподател през м.10.2021г, съответно са отчетени в неговия регистър дневник покупки през месец септември 2022г и ако се зачете срока до получаването на фактурите, не е изтекъл 12 месечния преклузивен период за претендиране правото на данъчен кредит. А този срок не може да започне да тече от данъчното събитие – преди м.10.2021г, каквото е разбирането на приходните органи и след като не е налице спор относно реалността на доставките и изпълнението на материалноправните изисквания за упражняване право на данъчен кредит, това право е следвало да бъде признато дори фактурите да са отразени към м.09 2022г. Претендират присъждане на разноски по списък. В дадения от съда срок представят писмени бележки.

Ответникът по жалбата- Директорът на дирекция "ОДОП"- С. при ЦУ на НАП, се представлява от юрисконсулт А., която оспорва жалбата. Моли като неоснователна и недоказана съдът да остави жалбата без уважение и да потвърди обжалвания РА. Според ответник не отговаря на националния закон и на европейската съдебна практика твърдението на жалбоподател, че правото на данъчен кредит не е обвързано пряко с настъпване на данъчно събитие. Фактът, че фактурите чисто физически са получени от жалбоподател със закъснение поради техническа причина, касаеща начина на организация в цялата структура, не може да даде основание за удължаване на императивния, посочен в закона срок, който е разумен и в контекста на изискванията и разпоредбите на европейското право и практика. Този 12-месечен срок не може да бъде удължаван по субективни и вътрешни причини, касаещи организацията и начина на работа на дружеството, поради което моли за потвърждаване на РА. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в дадения срок представя писмени бележки.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, след редовно призоваване, не участва при разглеждане на делото.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл.160 от ДОПК, прие за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221024001379-020-001/18.03.2024 г., връчена на 26.03.2024 г. по електронен път, изменена със заповед за изменение на ЗВР №Р-22221024001379-020-002/27.05.2024 г., издадени от С. Т. К., на длъжност началник отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01 -849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за периодите от м. 07.2022г до м.09.2022г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/№Р-22221024001379-092-001/05.07.2024 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу съдържащите се в него констатации.

Ревизията приключва с РА №Р-22221024001379-091 -001 /12.08.2024 г., издаден от С. Т. К. - орган,

възложил ревизията и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, връчен на 13.08.2024 г. по електронен път. Установени са задължения за ДДС за данъчен период м. 09.2022 г. в размер на 2 585 007,00 лв. при деклариран от дружеството резултат данък за възстановяване в размер на 2 628 173,52 лв. Корекцията е вследствие непризнато право на данъчен кредит по 175 бр. фактури, издадени през 2018 г. и 2019 г. от „ЯЗАКИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. За м. 08.2022 г. е потвърден декларираният от жалбоподателя резултат данък за възстановяване размер на 262 161,71 лв.

За изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане са извършени процесуални действия, описани в констативната част на изготвения РД представляващ неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

С Протокол №Р-22221024001379-П.-001 от 09.04.2024 г. са присъединени доказателства, събрани в хода на извършена на жалбоподателя ревизия за определяне на задълженията за ДДС за периодите от м. 07.2022 г. до м. 09.2022 г., приключила с РА №Р-22221022005684-091-001/21.09.2023 г., обявен за нищожен с Решение №310/08.03.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С..

Я. Ю. Л. е чуждестранно нефизическо лице със седалище и адрес на управление Великобритания, Beechwood House 2-3 Commercial Way Christy Close Basildon Essex, United Kingdom Ssl5 6 Ef. Регистрирано е за целите на ЗДДС считано от 10.07.2018 г. Дружеството не разполага със собствени или наети обекти и няма назначени лица на трудови или извънтрудови правоотношения.

Основна дейност на Я. Ю. Л. е продажба на компоненти за оборудване на електрически инсталации на автомобили. Стоките са закупени от „ЯЗАКИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и са реализирани към контрагенти от Европейския съюз /M. Steyr Fahreugt AG & Co KG с VIN ATU48193306, J. Land R. Limited с VIN SK4020294476; HUBER+SUHNER Sp. z o.o. с VIN PL5932354839; Scania CV Akiebolag VIN SE556084097601/ и трети страни /J. Land R. Limited GB927153228/. В изпълнение на нормативните изисквания и съобразявайки горното, в дневниците за продажби за периода са декларирани ВОД и доставки по чл.28 от ЗДДС. Продажбите се осъществяват по международния стандарт Incoterms FC A, съгласно който транспортът на стоките я рискът върху тях се организира и е за сметка на получателя, а отговорността на продавача приключва до момента на натоварване на стоката. Установено е, че стоките се превозват с МПС /собствени или наети/ на крайните купувачи, които организират и заплащат разходите по него, а физическото им предаване е от складови бази на „ЯЗАКИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД в гр. Д. и [населено място] към превозвачи, определени от крайните клиенти - производители на автомобили.

Формиран е извод, че жалбоподателят притежава изискуемите от закон документи, които потвърждават декларираните данни и основанията за прилагане на нулева ставка на данъка по отношение извършените продажби. Във връзка с декларираните от жалбоподател множество КИ в дневниците за продажби, са ангажирани писмени обяснения, в които се уточнява, че причина за издаването им е несъответствие в посочената цена в системата за бизнес управление на жалбоподател /SAP/ и тази от клиентите.

Задълженото лице е декларирано покупки с данъчна основа от 15 991 581,51 лв. и ДДС в размер на 3 198 316,19 лв. Във връзка с това в дневниците си за покупки за м. 08 и м. 09.2022 г. Я. Ю. Л. е включило 175 фактури, издадени от „ЯЗАКИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД през 2018 г. и 2019 г., по които е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 585 007,00 лв. При проверка в информационния масив на НАП е установено, че по тези първични документи не е упражнено право на данъчен кредит в предходни периоди, а доставчикът е отразил същите в отчетните си

регистри по чл. 124 от ЗДДС през данъчния период на издаването им. Последното е потвърдено от доказателствата, събрани при извършена на „ЯЗАКИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД насрещна проверка, присъединени към производството.

Преди да отрази процесиите фактури, издадени през 2018 г. и 2019 г. в дневниците си за покупки, с писмо вх. №26-Я-8714/15.07.2022 г. Я. Ю. Л. е уведомило ТД на НАП С., че същите са станали известни на служителите, отговорни за осчетоводяването им едва през м. 10.2021 г. Приложен е бизнес модел и обяснения относно спецификите по документооборота и продажбите на дружеството. Във връзка с това са поискани указания за действията, които следва и могат да бъдат предприети. В отговор не е изразено становище, предвид наличието на текущо контролно производство на дружеството.

Ревизиращите не са кредитирали твърденията на Я. Ю. Л., според които неотразяването на фактурите е поради липса на информация, подадена към структурата, отговорна за ДДС отчетността на дружеството, касаеща процесиите транзакции. Ревизираното лице счита, че това представлява счетоводна грешка, която е установена през м. 10.2021 г. и едва в този момент е разполагало с фактурите.

След анализ на установените факти и събраните доказателства органите по приходите са приели цитираните обяснения и възражения за неоснователни. Този извод е формиран на база и при съобразяване с посочения от жалбоподателя механизъм на изпълнение на доставките, тяхното документиране и издаване на първичен документ за продажба по веригата до крайния клиент, както и отразяването на всички транзакции в SAP системата на организацията и проследимостта им на всеки етап от процеса от получаването на поръчката от клиента до продажбата на стоките. Именно като следствие от това е прието, че жалбоподател е разполагал с фактурите – факт, който се потвърждава от извършените от него плащания по тях през 2019г към доставчик „Язакс България“ ЕООД. Изтъкнат е аргумент, че конкретният случай попада в хипотезата на чл.126, ал.3, т.1 от ЗДДС и с неотразяването на фактурите за покупки в периода на установяване на пропуски /м.10.2021г/ не е спазена законоустановената процедура за отстраняване на грешка, като е проявена небрежност от страна на жалбоподател и не е неутрализирана тежестта на установен на по-късен етап пропуск.

Формиран е извод, че на основание чл.72, ал.1 от ЗДДС във връзка с чл.68 от ЗДДС не следва да бъде признато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 585 007лв. по фактурите.

Ревизионният акт е оспорен в частта на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактури от „Язакс България“ ЕООД, издадени за периода от м.09.2018г до м.08.2019г.

В производството по чл.152-155 от ДОПК по жалбата директор на дирекция ОДОП С. се произнася с Решение № 1421/28.10.2024г , с което на основание чл.155, ал.1 във връзка с чл.155, ал.2 от ДОПК и чл.88, ал.2 от АПК във връзка с §2 от ДР на ДОПК е потвърдил РАНР-22221024001379-091-001/12.08.2024г, издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С.-ръководител на ревизията, в оспорената част на установен резултат по ЗДДС за данъчен период за м.09.2022г. За да отхвърли жалбата Директор на Дирекция ОДОП е приел, че периодът и начинът на упражняване на правото на данъчен кредит са регламентирани в чл.72 от ЗДДС, като в процесния случай доставчик е изпълнил задължението си да начисли посочения във фактурите данък и да представи съответните данъчни документи, съдържащи реквизитите по чл.144 ЗДДС. Не е споделено виждането, че фактурите са станали известни на жалбоподател едва през м.10.2021г и че до изтичане на 12 месечният период от узнаването същите са включени в отчетните регистри. Въз основа на регистрираната в посочената система информация се произвеждат и предават стоките, като при всяко предаване се съставя известие за доставка, въз основа на което произведените кабелни комплекти се товарят в транспортното средство, което според директор предполага знание за наличие на покупки, предвид своевременната им последваща реализация и проследимост на доставките. Като неоснователно е отхвърлено и твърдението на жалбоподател, че

предвид неподадена информация за дейността му в България през 2018г и 2019г, водещо до непосочване на фактурите в отчетните регистри, е узнал за същите едва през м.10.2021г. Според директор дирекция ОДОП се касае за компрометиране на организацията на работа, което е проблем, разрешим от управителното тяло на търговското дружество, което обстоятелство не може да бъде основание за игнориране и неприлагане на императивните норми, касаещи процесния казус, а именно чл.72 от ЗДДС.

Решението на Директор дирекция ОДОП С. е изпратено до жалбоподател по електронен път, получено на 14.11.2024г, видно от удостоверението за извършено връчване по електронен път.

На 28.11.2024г. „Я. Ю. Л.“ депозира жалба срещу ревизионния акт, жалбата е подадена чрез Директор дирекция „ОДОП“ С., ЦУ на НАП, заведена с вх.№53-04-804/28.11.2024г по описа на Дирекция ОДОП С..

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт. Приети по делото са писмените доказателства, приложени с жалбата, в т.ч. и представените в о.с.з. от 08.04.2025г. писмени доказателства – кореспонденция с данъчен консултант на дружеството и писмени изявления пред НАП с искане за указания и писмени доказателства по опис, представени от жалбоподател с молба в о.с.з. на 28.10.2025г, послужили на ВЛ в процеса по изготвяне на съдебно-счетоводната експертиза.

По делото е допусната и назначена ССЧЕ със задачи, конкретно поставени в молба от 08.04.2025 г. на Жалбоподателя, както следва:

1. Да се установи дали според ДДС отчетността, процесните доставки са използвани за последващи облагаеми сделки.
2. При положителен отговор на задача №1 да се установи през кои данъчни периоди са извършени последващите доставки.
3. При положителен отговор на задача №1 да установи в обхвата на кои данъчни период/и в Дневниците за продажби за кои данъчни периоди/ са отчетени последващите доставки.

Съгласно констативно-съобразителната част на експертното заключение ВЛ констатира, че „Я. Ю.“ Л. е чуждестранно нефизическо лице с Идентификационен номер [ЕГН], което е регистрирано в Р България за целите на ДДС - регистрацията е от 10.07.2018 г. на основание чл.100, ал.1 от ЗДДС, независимо от облагаемия оборот. Задължението за ДДС регистрация на „Я. Ю.“ Л. е поради извършването на регулярни ВОД и Износ доставки с 0% ДДС, формиращи облагаем оборот за ДДС регистрация по смисъла на чл.96, ал. 1 от ЗДДС. Дейността на „Я. Ю.“ Л. през ревизирания период е продажба на компоненти за оборудване на електрически инсталации на автомобили.„Язаки България“ ЕООД /свързано лице с „Я. Ю.“ Л./ произвежда и продава кабелни компоненти на „Я. Ю.“ Л., а „Я. Ю.“ Л. продава същите на Производителите на Оригиналното Оборудване /ОЕМ/, като стоките се изпращат директно към Клиентите. През 2022 г. дружеството няма наети лица.

„Я. Ю.“ Л. не представя счетоводни документи, поради факта, че е чуждестранно нефизическо лице, което не извършва стопанска дейност на територията на страната. „Я. Ю.“ Л. е регистрирано в България единствено за целите на ЗДДС и няма задължение да поддържа счетоводни регистри и да изготвя счетоводни справки. Месечните Справки декларации по ЗДДС се изготвят и подават от „KPMG B.“ ООД. „Я. Ю.“ Л. няма банкова сметка в България и в случай на възстановено ДДС, същото се превежда на банкова сметка на „Язаки България“ ЕООД. Данъчната отчетност в България на „Я. Ю.“ Л. се състои единствено в изготвяне и подаване на Месечни отчетни регистри и Справки декларации по ЗДДС и Интрастат декларации. „Язаки България“ ЕООД е договорния производител на „Я. Ю.“ Л., а „Я. Ю.“ Л. осигурява бизнеса на „Язаки България“ ЕООД. ОЕМ производителите поръчват кабелни компоненти на „Я. Ю.“ Л., а не директно на производствените заводи, затова основната част от производството на кабелните компоненти, произведени в България се осъществяват чрез клоновете на „Я. Ю.“ Л.. Веригата е следната: Доставки от „Язаки България“ ЕООД към „Я. Ю.“ Л. и от „Я. Ю.“ Л. към Клиенти от ЕС/Трети страни. „Я. Ю.“ Л. разполага с различни клиентски центрове и „Язаки България“ ЕООД издава Фактури за продажба, основно към три локации: Германия, Франция и Великобритания и С. И.

- Клиент № 100002 - Yazaki Europe Ltd - С - локация GB

- Клиент № 100008 - Yazaki Europe Ltd - S - локация DE

- Клиент № 100013 - Yazaki Europe Ltd - G - локация SE

„Я. Ю.“ Л. закупува от заводите на българския производител „Язаки България“ ЕООД кабелни комплекти,

като доставките са с 20% ДДС. През ревизирия период „Я. Ю.“ Л. продава кабелните компоненти на Клиенти в ЕС - Scania, M. Steyr, J. Land R. Limited под режим ВОД.

Отговорността на „Я. Ю.“ Л. при продажбата свършва при предаване на стоката на превозвача. Поради това превоза се осъществява от крайния клиент, който организира и плаща транспорта на стоките. Именно за това втората доставка е ВОД/Износ, тъй като само в този случай транспорта е организиран от или за сметка на OEM получател, а не за сметка на „Я. Ю.“ Л.. Първата доставка от „Язаки България“ ЕООД към „Я. Ю.“ Л. е с 20% ДДС, а втората ВОД/Износ е с 0% ДДС.

Направена е следната Хронология на доставките:

- Крайните клиенти изпращат поръчки към „Я. Ю.“ Л..

- Данните за поръчките се завеждат в SAP системата на „Я. Ю.“ Л..

- Данните от SAP системата се изпращат за изпълнение към „Язаки България“ ЕООД.

- След произвеждане на стоките от „Язаки България“ ЕООД, те се предават на превозвача, посочен от OEM получателите, като стоките се изпращат директно към OEM клиентите в ЕС или Великобритания.

- При излизане на стоките от склада на българското дружество се издава Известие за доставка /Delivery Note/, въз основа на което се товарят на превозното средство.

- На база на Delivery Note се издава Фактура за продажба от „Язаки България“ ЕООД, като по този начин се осигурява проследяемост на всеки етап от процеса на получаване на поръчката от „Я. Ю.“ Л. до продажбата на стоката.

- При изпращане на стоките „Я. Ю.“ Л., чрез „Язаки България“ ЕООД получава CMR-то за транспорта, а след реализация на транспорта, крайните получатели предоставят на „Я. Ю.“ Л. по и-мейл потвърждение, че стоките са получени. Могат да бъдат предоставени и фактури при самофактуриране, издадени от получателите, удостоверяващи, че стоките са получени.

- Когато изпращането на стоките е към Трета страна /извън ЕС/ се изготвя Митническа декларация за износ, с Износител „Я. Ю.“ Л., копия от които се съхраняват при „Я. Ю.“ Л..

- „Я. Ю.“ Л. няма стоки в България и всички стоки, закупени от „Язаки България“ ЕООД се изпращат незабавно към съответните клиенти

На първия въпрос ВЛ дава отговор, че съгласно представен Дневник покупки от „Я. Ю.“ Л.“ за м.09.2022 г. е установено, че са включени Фактури за покупки от „Язаки България“ ЕООД - 175 бр., с дати на издаване 2018 г. и 2019 г., т.е. извън срока по чл.72, ал.1 от ЗДДС. Фактурите от 2018 г. и 2019 г. са включени в Справка декларация по ЗДДС вх. № 22104923462/14.10.2022 г. Подадена е Справка декларация по ЗДДС вх. № 22104923462/14.10.2022 г. за данъчен период м.09.2022 г. с включени Фактури от 2018 г. и 2019 г. В табличен вид е направено обобщение на подадените данни за покупките през 2018г и 2019г по справката декларация по данъчните периоди, като е изчислено, че общо покупките по данъчните периоди са с ДО 12 925035,42лв и ДДС -2 585 007лв. Кабелните инсталации, предмет на описаните по-горе в заключението фактури са произведени от „Язаки България“ ЕООД по възлагане от „Я. Ю.“ Л. и произведените стоки са транспортирани директно от производствената база на „Язаки България“ ЕООД за Клиенти на „Я. Ю.“ във Великобритания /J. Land R. Limited/, Ш. /Scania/ и А. /M. Steyr Fahrzeugtechnik/. Собствеността на стоките е придобита от „Я. Ю.“ Л. на територията на страната, в момента на предаването им от производителя на превозвача, като производителят „Язаки България“ ЕООД издава Фактури с начислен ДДС. През периодите м.09.2018 г. - м.08.2019 г. са извършвани последващи доставки при режим ВОД във Великобритания, А. и Ш..

От „Я. Ю.“ Л. обясняват Факта за включване на посочените Фактури от 2018 г. и 2019 г. в Справка декларация по ЗДДС вх. № 22104923462/14.10.2022 г. за м.09.2022 г. със следното: Тъй като „Я. Ю.“ има ДДС регистрации в няколко държави, издадените фактури следва да се подадат към Group Tax, отдела за ДДС отчетност на „Я. Ю.“ и тогава Фактурите и информацията за трансакциите към България да се предоставят на български доставчик на услуги по ДДС отчетност. Покупните и продажните трансакции, свързани с България на „Я. Ю.“ клон Великобритания, „Я. Ю.“ клон Ш. и „Я. Ю.“ клон А. от м.07.2018 г. до м.08.2019 г., поради структурни промени не са били предоставени на централизираната финансова структура /Group Tax/ на „Я. Ю.“, за да може да се извлече от SAP цялата информация за трансакциите. Това е станало, тъй като „Я. Ю.“ Л. осъществява трансакции /местни покупки с последващ ВОД към ЕС с 0% ДДС/ от м.07.2018 г. В този начален период е пропуснато деклариране на трансакциите за българските

ДДС цели. През втората половина на 2021 г. „Я. Ю.“ Л. прави вътрешен анализ на незакрити суми по ДДС, сравнявайки ДДС сметката с българските отчети по ДДС и установява несъответствията. Данните за номера и дати на Фактурите са въведени в системата на Доставчика „Язакс България“ ЕООД, но самите Фактури не са получени в отговорното за ДДС отчетността звено - Group Tax на Я. Ю., което става през м.10.2021 г., когато „Я. Ю.“ Л. установява този пропуск. Group Tax на Я. Ю. е получил липсващите ДДС данни и фактурите на „Я. Ю.“ клон Великобритания, „Я. Ю.“ клон Ш. и „Я. Ю.“ клон А. след финализирането на анализа на ДДС сметката през м.10.2021 г.

„Я. Ю.“ Л. е отчело тези Фактури през м.09.2022 г.

Това са били причините „Я. Ю.“ Л. да не в състояние да идентифицира и декларира тези Фактури за български ДДС цели, към датата на тяхното издаване и при спазване на чл.72, ал.1 от ЗДДС. Процесните доставки по издадените Фактури от Доставчика „Язакс България“ ЕООД са използвани за последващи облагаеми сделки, подробно разгледано, по Клиенти в Задача № 2.

За да отговори на втория поставен въпрос вещото лице извършва преглед на последващите доставки, които съответстват на извършените покупки през 2018г и 2019г. Прегледани са издадените фактури към клиентите при режим на ВОД и установява следното: Клиент М. Steyr Fahrzeugtechnik AG & KO KG A. на стойност 6408140,76, извършва обобщение на подадените данни за извършените продажби към клиента по данъчни периоди – м.03.2019г, -08.2019г и установява общо продажби по данъчни периоди 6408140,76лв. Аналогично за клиент Scania CV AB Ш. – продажби в размер 288278,79лв Извършено е обобщение на подадените данни за извършените продажби към този клиент и установява за данъчните периоди м.03.2019г и м.07.2019г общо продажби в размер 288278,78лв. По отношение клиент J. Land R. Ltd Великобритания продажбите са на обща стойност 7557261,91, извършено е обобщение на подадените данни за извършени продажби към клиента по данъчни периоди от м.01.2019г -м.08.2019г и изчислява общо продажби по данъчните периоди в размер 7557261,91лв. Изчислява общо продажбите по данъчни периоди от м.01.2019г до м.08.2019г в размер 14253681,45лв. Представена е обобщена справка декларация по ЗДДС за м.09.2022г с консолидирани данни от Дневник покупки /покупки за периода 2018г и 2019г и отделни доставни и продажни фактури, съгласно който: общо ВОД /продажби през 2019г и м.09.2022г – 14 268 573,51лв. Според данни в SAP системата на Я. Ю. относно продажните фактури за периода 2018-2019г към посочените клиенти, които са отразени в подадената декларация по ЗДДС за данъчен период м.09.2022г, е прилаган подход „Самофактуриране“ от страна на съответния клиент, поради което във файловете на жалбоподател за периода не се съдържат издадени от тях фактури, които да са прашани на клиентите. Самофактурирането е познат метод за документиране на доставки, при които фактурата от името и за сметка на доставчик се издава от получател на доставката. Поради това, за да се отразят доставки под режим ВОД, при които от клиентите се прилага самофактуриране, жалбоподател е давал свой системен номер на фактурата, а не с номерата, дадени от съответния клиент при самофактурирането. В дневник за продажби за м.09.2022г продажните фактури към клиентите са системни номера, дадени от жалбоподател. От последния се издават множество КИ, поради ценова разлика. Клиентите са завели стоките на различни цени в своята SAP система и цените са различни от тези, заведени в SAP системата на „Я. Ю. Л.“.

На третия поставен въпрос вещото лице дава заключение, че съгласно извлечение във формат Е. от Дневник за продажби на жалбоподател за данъчен период м.09.2022г са включени извършените продажби ВОД в периода 2018г-2019г към клиенти: Magna Steyr Fahrzeugtechnik AG & CO KG, A., Scania CV AB Ш. и J. Land R. Ltd, Великобритания. Този ВОД съответства на Покупките по фактурите от 2018-2019г, които фактури са отразени в Дневник за покупки за данъчен период м.09.2022г. Експертното заключение е прието по делото и не е оспорено от страните.

По почин на жалбоподател е разпитан свидетеля Е. Г. Д., същият дава показания, че е адвокат, Я. Ю. Л. е било клиент на ТД „Д. и партньори“ акредитиран представител ЕООД. Последното е предоставяло услуги във връзка с отчитането на сделки и други данъчни консултации за период от 2018г до 2021г. Заявява, че дружеството е водило данъчните консултации за периода, като през м.юли 2021г са преустановили отношенията си. През м.октомври 2021г дружеството се е обърнало с молба към адвокатското дружество да уточни има ли фактури за покупка на стоки за минали периоди от 2018г.-2019г. Заявява, че жалбоподател е купувал стоки от българско дружество от групата на Я. Ю. Л., не си спомня точната сума,

но същата е била значителна – надвишавала 2млн.лв. Провели разговор с тях в края на октомври, разменили нова кореспонденция през м.ноември 2021г, с която адвокатското дружество се опитало да отстрани проблема с тези фактури. Пояснява, че задължение на адвокатското дружество е било да отразява всички счетоводни документи на жалбоподател, като част от услугите, които предоставя. За тези фактури за първи път свидетелят заявява, че е узнал в края на м.октомври 2021г, както и че не е разполагал с тези фактури през 2018-2019г и същите не са отразени в дневниците по тази причина. Адвокатското дружество е отговаряло единствено и само за отчетността на Я. Ю. Л. във връзка с ДДС задължението в Република България.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл.156 от ДОПК, от лице имащо правен интерес от оспорване и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи съобразно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 ДОПК – С. Т. К. на длъжност Началник отдел Ревизии в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., възложил ревизията и Ю. С. Т.-С. на длъжност главен инспектор по приходите- при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. С. Т. К. е оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022г на директор на ТД на НАП С..

Ревизионният акт, както и РД, ЗВР, ЗИЗВР, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис, валиден към момента на издаването им.

Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна допълнително установените задължения за данък добавена стойност поради непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2585007,00лв. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД № Р-22221024001379-092-001/05.07.2024г, съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 ДОПК неразделна негова част.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения. Образувано е съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК с издаването на ЗВР № Р-22221024001379-020-001/18.03.2024г от С. Т. К. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., определена по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК да възлага ревизии със заповед №РД-01-849/31.10.2022г на директор на ТД на НАП С.. ЗВР Р-22221024001379-020-001/18.03.2024г има задължителното съдържание по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано с данните по чл. 81, ал. 1, т. 2–5 ДОПК; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения за ДДС и ревизираните периоди; даден е 3-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл. 114, ал. 1 ДОПК. ЗВР № Р-22221024001379-020-001/18.03.2024г е връчена на жалбоподателя на 26.03.2024 г., а РД е изготвен в 14-дневния срок, започващ да тече след изтичане на 3 месеца от връчването на ЗВР, която е изменяна със Заповед Р-22221024001379-020-002/27.05.2024г. В рамките на ревизията от проверявания субект са изискани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет. Инициирани са насрещни проверки по чл. 45, ал. 1 ДОПК, като ПИНП с приложенията са приобщени по преписката. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия. Ревизията е извършена в определения срок.

За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-22221024001379-092-001/05.07.2024 г., чието съдържание съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

В настоящото производство РА се оспорва в частта, потвърдена с Решение № 1421/28.10.2024 г. на директора на Д "ОДОП" – С., с която не е признато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер

на 2 585 007,00лв. на основание чл.72, ал.1 от ЗДДС във връзка с чл.68 от ЗДДС по 175бр. Фактури за покупки с дата на издаване 2018г и 2019г, издадени от „Язаки България“ ЕООД.

По приложението на материалния закон:

По делото не е спорно, че задълженото лице е декларирано покупки с данъчна основа от 15 991 581,51лв и ДДС в размер на 3 198 316,19лв. Във връзка с това в дневниците за покупки за м.08.2022г и м.09.2022г „Я. Ю. ЛИМИТЕТ“ е включило 175 фактури, които са издадени от „Язаки България“ ЕООД през 2018г и през 2019г, по които е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 585 007,00лв. При извършената в информационния масив на НАП информация е установено, че по тези първични документи не е упражнено право на данъчен кредит в предходни периоди, като същевременно доставчик „Я. България“ е отразил същите в отчетните си регистри по чл.124 от ЗДДС през данъчния период на издаването им. Горното се потвърждава от доказателствата, събрани при извършената насрещна проверка на доставчик „Язаки България“ ЕООД, присъединени към административното производство и съдържащи се в кориците на делото. Това се потвърждава и от заключението на вещото лице по изслушаната и приета в о.с.з. от 28.10.2025г съдебно счетоводна експертиза. Жалбоподател сочи, че процесните фактури от 2018г и 2019г са станали известни на неговите служители, отговорни за осчетоводяването им едва през месец октомври 2021г. Приложен е бизнес модел и обяснения относно спецификите по документооборота и продажбите на дружеството, като се излагат твърдения, че неотразяването на фактурите е поради липса на информация, подадена към структурата, отговорна за ДДС отчетността на дружеството, касаеща процесните трансакции. За доказване на това фактическо положение в хода на съдебното обжалване бе допуснат и изслушан свидетел Е. Г. Д., обслужващ юридически жалбоподател за периода от 2018г до м.07.2021г и по-конкретно предоставял услуги на жалбоподател, свързани с ДДС отчетността на доставките за този период.

Според органите по приходите, след анализ на посочения от жалбоподател механизъм на изпълнение на доставките, тяхното документиране и издаване на първичен документ за продажба по веригата до крайния клиент, както и отразяването на всички трансакции в SAP системата на организацията и проследимостта им на всеки етап от процеса от получаването на поръчката от клиента до продажбата на стоките, са приели, че жалбоподател е имал знание и е разполагал с фактурите към момента на издаването им от доставчик „Язаки България“ ЕООД, за който доставчик е прието, че е изпълнил задължението си да начисли посочения във фактурите данък и да представи съответните данъчни документи, съдържащи реквизитите по чл.114 от ЗДДС. Горното се потвърждавало от извършените от жалбоподател плащания по фактурите през 2019г към доставчик „Язаки България“ ЕООД. Изтъкнат е и аргумент, че конкретният случай попада в хипотезата на чл.126, ал.3, т.1 от ЗДДС и с неотразяването на фактурите за покупка в периода на установяване на пропуски /м.10.2021г/ не е спазена законоустановената процедура за отстраняване на грешка.

Според жалбоподател дружеството е получило процесните покупни фактури през м. Октомври 2021г, от който момент следва да бъде зачетено броенето на 12-месечния преклузивен срок, като отразяването им за данъчен период м.септември 2022г е преди изтичането на този срок, т.е. спазена е нормата на чл.72, ал.1 от ЗДДС. Извършването на плащане по тях през 2019г не съставлява доказателство, че фактурите са получени от жалбоподател преди м.октомври 2021г., а ответник не е събрал доказателства в този смисъл. С оглед материалноправните предпоставки на чл.69, ал.1 от ЗДДС за упражняване на правото на приспадане за ДДС, посочени във фактурите от доставчик Я. България, според жалбоподател е установено, че доставките, удостоверени с тези фактури са използвани от жалбоподател за последващи облагаеми доставки към клиенти, установени в други ДЧ на ЕС или извън територията на ЕС, които също са отразени със закъснение за данъчен период м.септември 2022г.

Не е спорно, че през м.09.2022г жалбоподател е включил в дневника си за покупки и е ползвало данъчен кредит в размер на 2 585007,00лв по 175 бр.фактури, издадени от „Язаки България“ ЕООД през периода от 01.09.2018г до 31.07.2019г. Спорна е преценката относно законосъобразността на отказа на приходните органи да признаят право на данъчен кредит, упражнено извън срока по чл.72, ал.1 от ЗДДС и невъзможността му да се ползва от правото си на приспадане и отразявайки ги по реда на чл.126, ал.3, т.1 от ЗДДС.

Съгласно чл. 71, ал.1 ЗДДС лицето упражнява право на приспадане на данъчен кредит, когато притежава

данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред – по отношение на доставки на стоки или услуги, по които е получател. В чл. 72, ал.1 ЗДДС е предвидено, че регистрирано по този закон лице може да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е възникнало това право, или в един от следващите 12 данъчни периода.

Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз, съществуването на преклузивен срок за упражняване на правото на данъчен кредит е допустимо съгласно чл. 179, § 1 и чл. 180 и 273 от Директива 2006/112/ЕО. Този срок обаче не трябва да прави прекомерно трудно упражняването на правото на данъчен кредит (т. 46 от решение от 08.05.2008 г. по съединени дела C-95 и C-96/07). В т. 53 от решение от 12.07.2012 г. по дело C-284/11 се посочва, че съответствие с преклузивния срок с принципа на ефективността следва да се разглежда в светлината на всички обстоятелства по делото. В т. 36 на цитираното по-горе решение от 08.05.2008 г. се приема, че следва да се има предвид и хипотезата, при която данъчнозадълженото лице, съзнавайки облагаемия характер на една доставка, поради закъснение или небрежност е пропуснало да поиска приспадане на ДДС в предвидения от националната правна уредба срок. „Следва също така да се уточни, се сочи в т. 48 от решението на СЕС по дело C-284/11, че възможността правото на приспадане да се упражнява без никакво ограничение във времето би била в противоречие с принципа на правната сигурност, който изисква да не бъде възможно безкрайното преразглеждане на данъчното положение на данъчнозадълженото лице по отношение на правата и задълженията му спрямо данъчната администрация.

По силата на чл.72, ал.2 правото по ал. 1 се упражнява, като лицето: 1. включи размера на данъчния кредит при определяне на резултата за данъчния период по ал. 1 в справка-декларацията по чл. 125 за същия данъчен период; 2. посочи документа по чл. 71 в дневника за покупки по чл. 124 за данъчния период по т. 1. В процесния случай наличието на фактура е същностен елемент, който изначално предполага приложението на чл.72 от ЗДДС, като непритежаването на фактура от страна на задълженото лице не позволява действието на ал.1 на чл.72 по отношение периода, през който е предвидено да се извърши приспадането. Според съда жалбоподател е получил процесните покупни фактури през месец октомври 2021г, именно от този момент следва да бъде зачетено броенето на 12-месечния преклузивен срок, а отразяването им за данъчен период месец септември 2022г е преди изтичането на този срок. Неправилно ревизиращите органи са приели, че тъй като се касае за вътрешногрупов характер на доставките, механизъм на тяхното изпълнение и документирането им в системата, ползвана от жалбоподател, то с въвеждането на данните в SAP системата води до автоматично генериране на ДДС дневници и справки декларации. Видно от заключението на допуснатата и приета без възражение ССЧЕ жалбоподател е чуждестранно нефизическо лице, което е регистрирано в РБ за целите на ДДС-регистрацията е от 10.07.2018г на основание чл.100, ал.1 от ЗДДС независимо от облагаемия оборот, като задължението на дружеството е поради извършване на регулярни ВОД и износ доставки с 0% ДДС, формиращи облагаем оборот за ДДС регистрация по смисъла на чл.96, ал.1 от ЗДДС. Дружеството е с дейност продажба на компоненти за оборудване на електрически инсталации на автомобили, като през ревизирия период свързано лице с жалбоподател – Я. България ЕООД произвежда и продава кабелни компоненти на жалбоподател, който от своя страна продава същите на Производители на оригиналното оборудване и стоките директно се изпращат на клиентите. Жалбоподател е регистриран в РБ единствено за целите на ЗДДС и няма задължение да поддържа счетоводни регистри и да изготвя счетоводни справки, месечните декларации по ЗДДС се изготвят и подават от KPMG B., като данъчната отчетност в РБ се състои единствено в изготвяне и подаване на месечни отчетни регистри и справки декларации по ЗДДС и интраст декларации. Видно от установеното, Я. България ЕООД е договорен производител на жалбоподател, като последният осигурява бизнеса на българския производител. Производител на оригиналното оборудване поръчва кабелни компоненти на жалбоподател, а не директор на производствените заводи, като веригата е следната: доставки от Я. България ЕООД към жалбоподател и от жалбоподател към клиенти от ЕС/трети страни. Жалбоподател разполага с различни клиентски центрове и Я. България ЕООД издава фактури за продажба, основно към три локации-Германия, Франция и Великобритания и С. И.. Жалбоподател закупува от заводите на българския производител Я. България ЕООД кабелните комплекти, като доставките са с 20%ДДС, като кабелните компоненти през ревизирия период са продадени под режим на

ВОД. Отговорността на жалбоподателя при продажбата приключва при предаване на стоката на превозвач, като превозът се осъществява от крайния клиент, организиращ и плащащ транспорта на стоките. За това и втората доставка е ВОД/износ, защото само в този случай транспортът е организиран от или за сметка на производителите на оригиналното оборудване. Жалбоподател има ДДС регистрации в няколко държави, като издадените фактури съобразно направеното описание от жалбоподател се подават към Group Taxотдел за ДДС отчетност на жалбоподател, след което фактурите и информацията за трансакциите към РБ се предоставят на българския доставчик на услуги по ДДС отчетност. Покупните и продажните трансакции, свързани с РБ на клоновете във Великобритания, Ш. и А. от м.07.2018г до м.08.2019г поради структурни промени не са били предоставени на централизираната финансова структура „Груп Т.“ на жалбоподател, за да може да извлече от SAP цялата информация за трансакциите, защото жалбоподател осъществява трансакции/местни покупки с последващ ВОД към ЕС с 0% ДДС от м.07.2018г, в този начален период е налице пропуск от деклариране на трансакциите за българските ДДС цели, а установените несъответствия са станали известни на жалбоподател през втората половина на 2021г при направен вътрешен анализ на незакрити суми по ДДС при сравняване ДДС сметка с българските отчети по ДДС. Предвид изложеното съдът приема, че въпреки, че данните за номера и дати на фактурите са били въведени в системата на доставчик Я. България ЕООД, самите фактури са получени в отчетното звено на жалбоподател през м.10.2021г. Следователно неправилно от страна на ревизиращите органи е прието, че регистрирането на фактурите при извършването на доставките и плащанията за тях в SAP системата, отразяващ извършените трансакции от производител до краен клиент, предполага знание на жалбоподател за тях и фактическото им получаване през данъчните периоди, през които ги е придобило –месец септември 2018г до месец август 2019г. Доказателства, че фактурите са получени преди месец октомври не са събрани и не се сочат от ответната страна, като единствено е направена аналогия с това, че системата се използва от всички клонове на жалбоподател, в това число и от Българския клон-доставчик, което предполагало знание и до автоматично генериране на ДДС дневници и справки декларации. Въвеждането на данни за доставки в тази система не води до автоматично генериране на фактури, на ДДС дневници и справки декларации, което нито е оспорено, нито е опровергано с насрещно доказване. От разпита на свидетеля в съдебно заседание, проведено на 16.09.2025г се установява, че месец октомври 2021г е бил най-ранния момент, в който информацията за процесните фактури с издател Я. България през периода от м.септември 2018г до м.август 2019г е била налична в отдела за ДДС отчетност на жалбоподател, и следователно налична по правнозначим начин като цяло в дружеството. Съдът кредитира свидетелските показания, като същите кореспондират и с останалите доказателства по делото и с описанието на дейността на дружеството и механизма на действие и отразяване в SAPсистемата, направено от вещото лице. Файлове за ДДС отчетността по Приложение 10 и Приложение 11 към чл.113, ал.2 и ал.3 от ППЗДДС, съставляващи справките декларации по чл.125 и регистрите по чл.124, ал.1 от ЗДДС се установи, че не се генерират от тази система, като за процесния период са били изготвяни от управлявано от жалбоподател дружество-външен доставчик на услуги за Я. Ю., който външен доставчик не е разполагал с процесните фактури от 2018г и 2019г преди месец октомври 2021г. Данъчните органи не отричат, че през месец юли 2022г жалбоподател е отправил запитване до НАП с указания по какъв начин да упражни правото си на приспадане на ДДС, посочен в късно получените фактури, като поради липса на отговор на запитването, жалбоподател е отчел фактурите за данъчен период месец септември 2022г, отразявайки ги в дневника за покупки и в справката декларация за този данъчен период, подаден в срока по чл.125 от ЗДДС на 14.10.2022г. Видно от заключението на ВЛ, прието без възражения от страните и кредитирано от съда, последващите доставки, за които се отнасят процесните фактури също са отразени със закъснение за данъчен период месец септември 2022г. Съдът кредитира заключението в пълна степен и по отношение наличието на реалност на доставките и изпълнението на материалноправните изисквания за упражняване на правото на данъчен кредит – процесните доставки по издадените фактури от доставчик Я. България ЕООД през 2018г и 2019г са използвани за последващи облагаеми сделки, подробно описани по клиенти, представена е обобщена справка декларация по ЗДДС за м.09.2022г с консолидирани данни от дневник покупки /покупки за периода 2018г и 2019г и м.09.2022г и Дневник продажби /продажби от периода 2019г и м.09.2022г по отделни доставки и продажни фактури, съгласно който общо ВОД /продажби през 2019г и м.09.2022г – 14268573,51лв, като съгласно представеното извлечение във формат Е. от Дневник за

продажби на Я. Ю. за данъчен период м.09.2022г са включени извършените продажби ВОД в периода 2018г-2019г към клиенти М. Steyr Fahrzeugtechnik AG and CO KG A., Scania CV AB Ш. и J. Land R. Ltd Великобритания. Тези ВОД съответстват на покупките по фактурите от 2018г-2019г, които фактури са отразени в Дневник за покупки за данъчен период м.09.2022г.

Предвид горното според съда преди отговорното за ДДС отчетността звено на жалбоподател Груп Т. да получи фактурите през месец октомври 2021г, жалбоподател не е бил в състояние да удостовери с притежаван от него данъчен документ правото си на данъчен кредит. За това и последващото отчитане на фактурите през месец септември 2022г е осъществено в рамките на 12 месечния срок по чл.72 от ЗДДС, считано от тяхното получаване през месец октомври 2021г. За да бъде приложението на преклузивния срок по чл.72, ал.1 от ЗДДС в съответствие с принципа на ефективност, зачитането на началото на този преклузивен срок при наличие на реално изпълнена доставка, за което сочи и експертното заключение, следва да е от момента, в който носителят на субективното право разполага с данъчен документ по чл.72, ал.2, т.2 във връзка с чл.71, т.1 от ЗДДС. Горният извод е в съответствие с практиката на СЕС, установена с Решение по дело С-152/02, постановено в отговор на преюдициално запитване относно това дали задълженото лице може да упражни правото си на данъчен кредит за ДДС посочен във фактура, с която разполага в календарната година, през която е получил фактурата, или във всички случаи това право трябва да бъде упражнено за календарната година, през която доставката е изпълнена и правото на приспадане е възникнало /според фактите по делото това е предходен период на периода, когато е упражнено правото/. С решението СЕС се е произнесъл, че разпоредбата на действащата директива за ДДС /към релевантния за делото пред СЕС момент-Директива 77/388/ЕЕС, чиито разпоредби впоследствие са възприети с действащата и към момента Директива 2006/112/ЕО/ трябва да се тълкуват в смисъл, че правото на приспадане трябва да се упражнява по отношение на данъчния период, в който са изпълнени кумулативно и двете условия – стоките да са доставени и данъчно задълженото лице да разполага с фактура за тяхната доставка с начислен ДДС /т.15 и т.38 от мотивите и диспозитив към Решение на Съда по дело С-152/02. Горното обосновава извод, че срокът за упражняване на данъчен кредит започва да тече след изпълняването на двете кумулативни условия.

Съобразно практиката на СЕС, дори и да се установи небрежност от страна на данъчнозадълженото лице при отразяването на фактурите в дневника за покупки, освен ако правото на приспадане не се претендира с цел измама или злоупотреба, съответната държава членка не следва да го санкционира със санкция, която се състои в абсолютен отказ на правото на приспадане – т.49, т.50, т.51 от Решение по дело С-81/17. За това и при съобразяване с принципа на пропорционалност националните органи са в правото си да налагат санкции за неизпълнени формални задължения, включително и при проява на небрежност от страна на ДЗЛ, което внася корекция в декларацията си за ДДС въз основа на документи, доказващи правото му на приспадане на ДДС, с които то е разполагало към момента на подаване на декларацията си за този данък, или след откриването на грешка при отчитането, изменяща размера на подлежащия на възстановяване ДДС. Но с оглед на доминиращото място на правото на приспадане в общата система на ДДС, санкция, която се състои в абсолютен отказ на правото на приспадане, е непропорционална в случай, че не се установява нито злоупотреба, нито вреда за държавния бюджет /т.48-т.51 от мотивите/. Установява се по делото, че през цялото време от издаването на фактурите през 2018г-2019г данъкът е внесен и е на разположение на държавния бюджет, следователно жалбоподател не цели получаване на нерегламентирано данъчно предимство, а приспадане на данък по установения от закона ред и в съответствие с целта и смисъла на закона.

Неправилно ревизиращите органи са приели, че тъй като жалбоподател е пропуснал в преклузивния срок по чл.72 от ЗДДС да отрази фактурите, то не може да се ползва и от правото на приспадане и отразявайки ги по реда на чл.126, ал.3, т.1 от ЗДДС, тъй като ги е отразило през месец октомври 2021г, когато е установило грешката по смисъла на тази разпоредба, а по-късно през данъчен период месец септември 2022г. Нормата на чл.126, ал.3, т.1 от ЗДДС урежда отразяването на фактури в случаите на грешка, изразяваща се в неотразяването им за данъчния период, през който е извършена доставката, като дава възможност тяхното отразяване да се извърши, когато грешката е установена. Тази разпоредба няма отношение към правото на приспадане на ДДС. Ако ревизионния екип счита за приемливо отчитането на фактурите през месец октомври 2021г, то единственото обективно основание за това ще е , че е спасен

срокът по чл.72 от ЗДДС. Това означава, че срокът започва да тече именно от месец октомври 2021г, защото няма откога иначе този срок да започне да тече и да бъде спазен към същия месец.

Съгласно т.47 от мотивите към решение на СЕС по дело С-284/11, макар държавите членки да имат право да предприемат мерки, за да осигурят правилното събиране на данъка и да предотвратят измамите, тези мерки не трябва да надхвърлят необходимото за постигането на такива цели и не трябва да поставят под въпрос неутралитета на ДДС. В случая отричането на жалбоподател и на правото на корекция и на правото да упражни в последващ период приспадане на ДДС в размер на 2 585 007лв, начислен за процесните доставки от Я. България, надхвърлят необходимото за постигане на цели като правилното събиране на данъка и предотвратяване на измами, но най-вече имат за последица нарушаване на принципа за неутралност при облагането с ДДС.

Каза се вече, че нормата на чл.72 ЗДДС трябва да се тълкува при съобразяване с изискването на чл.71, т.1 от закона – няма как да започне да тече срок за упражняване на право без съществената предпоставка за упражняването му да е налице – получателят да разполага с данъчен документ в съответствие с изискванията на чл.114 от ЗДДС. Тъй като жалбоподател се е снабдил и е разполагал с фактурите през месец октомври 2021г, е приложим 12-месечния срок по чл.72, ал.1 от ЗДДС и в съответствие с целта на закона е да се зачете, че този срок започва да тече от данъчен период месец ноември 2021г /Решение №4539/10.04.2018г на ВАС по адм.д.№5748/2017г, Решение №2599/06.03.2024г на ВАС по адм.д. №9064/2023г, Решение №1998/27.02.2025г на ВАС по адм.д.№10381/2024г/.

По тези съображения ревизионният акт в частта, с която на основание чл.72, ал.1 от ЗДДС не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 585 007,00лв. за данъчен период м.септември 2022г., потвърден с Решение №1421/28.10.2024г на директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, следва да се отмени.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото съгласно представения списък /л.224 от делото/, ведно с доказателства за тяхното реално извършване. От страна на ответник своевременно е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което следва да се уважи, като бъде присъдена сумата от 63 425,11лв съобразно чл.8, ал.1 вр.чл.7, ал.2, т.7 от НАРЕДБА № 1 ОТ 9 ЮЛИ 2004 Г. ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ ЗА АДВОКАТСКА РАБОТА (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 14 ОТ 2025 Г.). На основание чл.161, ал.1, изр.1 ДОПК на жалбоподател се дължат разноски в общ размер 64 421,91лв, съставляващи: депозит са съдебно счетоводна експертиза в размер на 500лв, 340лв допълнително внесен депозит за ВЛ, 106,8лв разходи за превод и легализация на удостоверение за актуално състояние, 50лв. държавна такса и 63425,11лв възнаграждение за процесуално представителство. Съобразно чл.12 и §5 от ПЗР на ЗАКОН ЗА ВЪВЕЖДАНЕ НА ЕВРОТО В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ Обн. ДВ. бр.70 от 20 Август 2024г., изм. и доп. ДВ. бр.25 от 25 Март 2025г., изм. ДВ. бр.49 от 17 Юни 2025г., изм. и доп. ДВ. бр.63 от 1 Август 2025г., изм. и доп. ДВ. бр.65 от 8 Август 2025г., изм. и доп. ДВ. бр.99 от 21 Ноември 2025г., изм. и доп. ДВ. бр.100 от 25 Ноември 2025г., изм. ДВ. бр.115 от 30 Декември 2025г. сумата е в размер 32938,40 евро.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 67 състав
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221024001379-091-001/12.08.2024г, издаден от С. Т. К.-орган, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С.-ръководител на ревизията в частта, с която на основание чл.72, ал.1 от ЗДДС не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 585 007,00лв. за данъчен период м.септември 2022г., потвърден с Решение №1421/28.10.2024г на директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – С. да заплати на „Я. Ю. Л., Великобритания регистрирано в регистъра на дружествата на Англия и У. под номер 01490660, с идентификационен номер по чл.95, ал.2 от ЗДДС BG3077139809 със съдебен адрес [населено място] 1404, [улица], разноски в общ размер 32 938,40 евро.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: